

Onze Courant

GEFELICITEERD, MEISJE!

Denk maar niet, dat de bijzondere gebeurtenissen voor het opscheppen liggen in het gebouw van de Verenigde Naties te New-York. Men werkt er in het secretariaat, bij de administratie, op het postkantoor, in de drukkerij, enz. enz. net zoals op alle andere bureaux in Amerika of Europa. Ieder heeft z'n eigen werk, en mocht er iets buitengewoons zijn voorgevallen ergens in het ontzettend grote bouwwerk, dan leest men dat pas 's avonds thuis in de krant. Men is er geheel aan gewend, dat er overal „hoge” en „minder hoge” autoriteiten rondlopen: het eenvoudigste is, om tegen iedereen vriendelijk te zijn. Onder andere ook tegen de lange rijen belangstellenden, die dagelijks bij de portier staan te wachten, om rondgeleid te worden. Ja, en daar bij die portier vond dezer dagen een kleine ceremonie plaats, toen de elfjarige Rina Wilson de miljoenste bezoektster bleek te zijn! Op de foto schudt zij juist de hand van de heer Eichelberger, directeur van de Amerikaanse Associatie voor de Verenigde Naties, die ten doel heeft het begrip en de waardering voor de V.N. te verbeteren, en verantwoordelijk is voor de rondleidingen in het gebouw. Zo ontving Rina enige cadeautjes en werd in de hal een rode loper uitgerold, zoals anders alleen gebeurt

voor een officiële bezoeker, b.v. staatshoofden uit andere landen... Links op de foto staat de moeder van Rina, naast haar vader Wilson, en rechts Mej. Troesch een (Zwitserse) gids bij de V.N.

(Jack P. de Kler)

ZOEKPLAATJE

De Suikerbiet

Laatst vond kabouter Pierewiet
Bij 't bos een grote suikerbiet,
Die van een wagen was gerold,
Vlug is hij toen naar huis gehold,
En heeft verteld aan al zijn vrienden,
Wat aan de bosrand was te vinden.

Een honderdtal kabouters ging
Toen ijlings heen om 't lekkere ding,
Gauw naar het bos te transporter
En er eens fijn van te dineren.
Ze trokken wel een halve dag,
Maar 't ding bleef liggen waar het lag.

Toen toog, bij koninklijk besluit,
Het hele leger er op uit,
En ging de zware buit versjouwen,
Trekend aan zeventienhonderd touwen.
De generaal liep zelf vooraan,
En wees waar 't zaakje langs moest gaan.

In 't bos ging men aan 't zagen, hakken,
Men sneed de biet in duizend plakken,
Elk mocht er één naar huis toe dragen,
En heel het land at veertien dagen
Heerlijke suikerbieten brij.
Wat was me dat een smulpertij!

PIET PRINS

Dit is één van de honderd leuke versjes uit de bundel „Kinderland”

Waar is mevrouw Neushoorn gebleven?